

30. กุสตาฟ มอโร (Gustave Moreau)

จิตรกรซิมบอлистต์ผู้มีความคิดฝันอันแพรวพราว

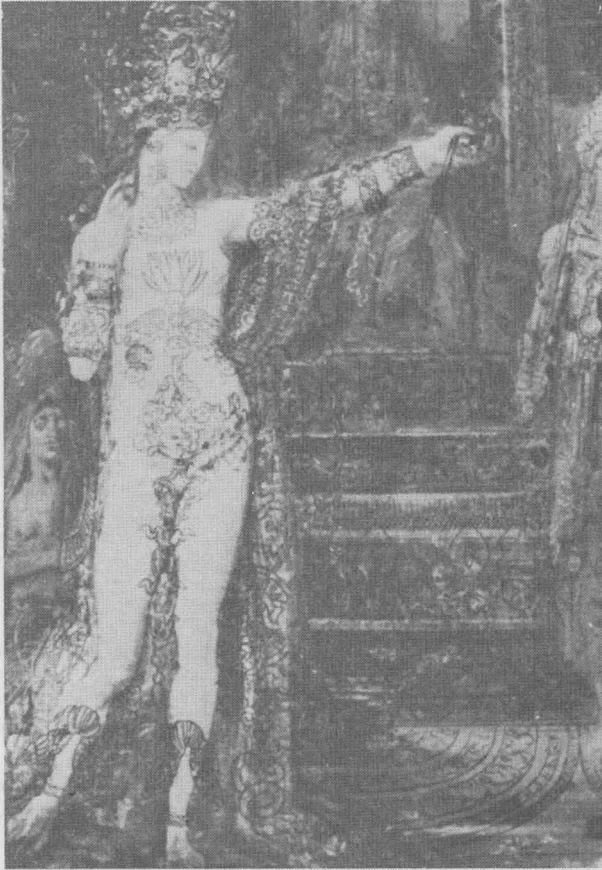
ภาพเขียนตัวเองของมอโร

กุสตาฟ มอโร เกิดที่ปารีสในครอบครัวที่มีฐานะดี มีชีวิตอยู่อย่างคนเก็บตัว แต่ก็สนใจในสิ่งที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ข้าง เขาเดินทางไปที่อิตาลีในช่วงปี ค.ศ. 1858 ถึง ค.ศ. 1860 และได้พบกับบีแยร์ ปูว์เดอซาวานส์ ซึ่งเป็นจิตรกรซิมบอлистต์ในโรม ค.ศ. 1865 มอโรไปซอลแลนต์ และได้ศึกษางานของเรมบรันท์ (Rembrandt) ที่นั่น

มอโรมักจะเขียนภาพด้วยสีน้ำมันและสีน้ำโดยใช้เรื่องทางศาสนา หรือเทพนิยายเป็นหลัก รูปแบบของเขาได้รับอิทธิพลจากเออแซน เดอลาคัวซ์ในตอนแรก และเชออดอร์ ซาเซรีโย หรืออาจจะเป็นดั่งเด่ เกเบรียล โรสเช็ตติ ในตอนหลัง สิ่งสำคัญในงานของมอโรก็คือ ท่วงท่าอันสวยสง่าระทระทวย เป็นลักษณะ “อ่อนระทวยสวยบาดใจ” ของมอโรโดยเฉพาะ ในภาพจะมีรายละเอียดแพรวพราวไปหมด และมีเส้นโค้งคดไหลลื่นอยู่ไปมา มอโรไม่ไว้วางใจสายตาที่อาจจะมองอะไรผิด ๆ ไปได้ เขาจึงยึดหลัก “ความรู้สึกข้างในเท่านั้นที่แน่นอนตายตัวอย่างไม่มีอะไรมาค้านได้”

อาจจะเห็นได้ว่า การที่เขาไม่อุปนิสัยทำอะไรต้องให้ดีที่สุดนี้เอง ทำให้เขาทำงานที่ยังไม่เสร็จเอาไว้เป็นจำนวนมาก ในภาพของเขานั้นจะมีเส้นลวดลายที่เข้มข้นซับซ้อนด้วยรายละเอียดซับซ้อน ซึ่งยิ่งทำไปก็ยิ่งมากขึ้นทุกที

มอโรใช้สีที่สดสวยเหมือนประกายเพชรพลอย ความหลงใหลในลักษณะแบบเพชรพลอยที่มากับความคิดฝันอันวิจิตรพิสดารนี้ เกิดขึ้นในภาพเขียนของเขาพร้อม ๆ กับในงานกวีนิพนธ์ซิมบอлистต์ขณะนั้น เป็นลักษณะที่นักวิจารณ์และนักประพันธ์ซิมบอлистต์ชื่นชอบด้วย แม้มอโรจะมั่งงานของตนแสดง ณ ซาลงในปารีสเป็นครั้งแรกเท่านั้น ก็ยังมีอิทธิพลต่อพวกนักเขียนซิมบอлистต์ไม่น้อย

ภาพซาโลมผู้มึนรอยสัก (บางส่วน) โดยมอโร ค.ศ. 1876 ภาพเขียนสีน้ำมัน
ขนาด 36" x 23⁵/₈" พิพิธภัณฑ์กุกส์ตาดฟ มอโร ปารีส

งานของเขาเป็นที่สนใจของศิลปินเซอร์เรียลลิสต์ (Surrealist) ต่อมาในศตวรรษที่ 20 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Max Ernst และ André Breton ที่เอกอลเดโบซาร์ ในปารีสเขาเป็นอาจารย์ที่ทรงอิทธิพลอยู่ตั้งแต่ ค.ศ. 1892 จนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต ในหมู่นักศึกษาที่เขาสอนมากก็มี อองรี มาติส (Henri Matisse) จอร์จ รูโวลต์ (Georges Rouault) และเพื่อนของมาติส คือ อัลแบร์ มาร์เก็ตต์ (Albert Marguet) มอโรแสดงความจำนงว่าจะมอบภาพเขียนของเขาเองที่สะสมไว้ให้กับประเทศฝรั่งเศสหลังมรณกรรม และเมื่อวันที่ 18 เมษายน ค.ศ. 1898 เขาก็ถึงแก่กรรม บ้านพักของเขาในกรุงปารีสเวลานี้ได้กลายเป็นพิพิธภัณฑ์ซึ่งมีรูโวลต์เป็นภัณฑารักษ์คนแรก